

Martí i Pol i Catalunya

Amb motiu del setanta aniversari de Miquel Martí i Pol vaig proposar públicament que des de les instàncies corresponents de la societat catalana, públiques i privades, es posés en marxa un moviment ampli i plural per designar el nostre gran poeta com a candidat al Premi Nobel de Literatura. De moment no veig que es bellugui res però espero que en el decurs d'aquest any d'homenatges merescuts Miquel Martí Pol acabi essent efectivament el candidat que la cultura catalana mereix.

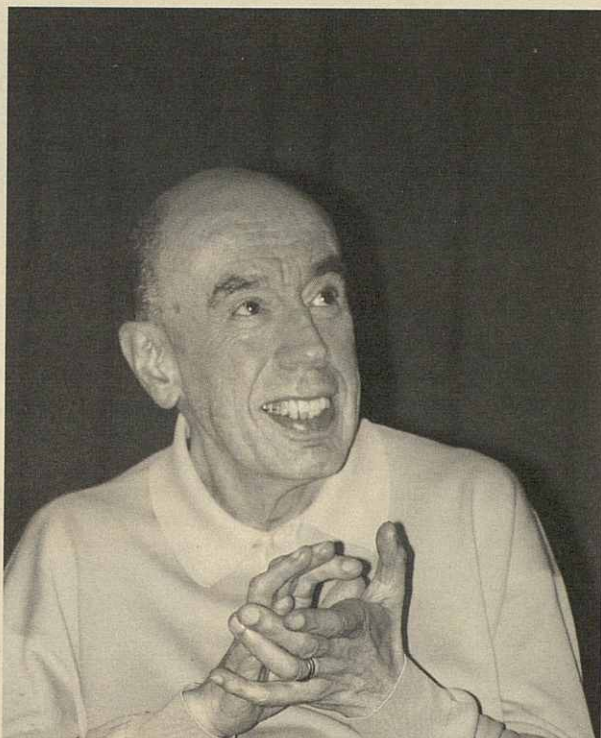
Sé que hi poden haver obstacles i que els mecanismes de selecció del Nobel no són fàcils ni especialment oberts. Però si de veritat volem que la literatura catalana tingui un espai propi en la cultura mundial hem de fer un esforç col·lectiu i, evidentment, no partidista ni personalista per fer-la conèixer i per prestigiar-la. I no crec que hi hagi avui entre els nostres narradors, assatgistes i poetes, alguns o algunes ja consagrats per una obra sòlida, altres en ple procés de confirmació, ningú que la pugui prestigiar més que Martí i Pol.

Es possible que una proposta com aquesta generi batalles de grups i de capelles. Normalment això passa a tot arreu, sobretot quan la perspectiva és tan llaminera com el Premi Nobel. Però estic convençut que la figura, la trajectòria i l'obra de Miquel Martí i Pol estan per damunt de d'aquest tipus de batalles i que, precisament per això, pot sumar i fer convergir moltes voluntats i moltes energies diferents.

Però la candidatura al Premi Nobel no sols és una

qüestió de bona voluntat i de representativitat personal. Es també, i per damunt de tot, una qüestió de qualitat. I aquesta és, a parer meu, la clau de la qüestió. Crec sincerament que ningú expressa amb tanta força com

En la seva poesia es pot resseguir la trajectòria de la Catalunya de la gent normal

Espero que Miquel Martí i Pol acabi essent el candidat català al Premi Nobel de literatura

L'obra del poeta rodenc pot sumar voluntats i moltes energies diferents

en Martí i Pol la continuïtat d'una obra arrelada en el temps real d'aquests setanta anys de la nostra societat i la nostra llengua. En la poesia de Martí i Pol es pot resseguir tota una trajectòria col·lectiva de la Catalunya

ofegada pel franquisme i de la Catalunya retrobada en la democràcia, amb els seus planys i les seves esperances, els seus sentiments i les seves inquietuds, les seves tendreses i les seves topades, les seves derrotes i les seves victòries. No és la Catalunya d'uns suposats herois sinó la Catalunya de la gent normal. No és la Catalunya d'una llengua elitista sinó la Catalunya d'una llengua real defensada, reconstruïda i mantinguda per l'acció quotidiana de la seva gent. Per això darrera de cada poema de Martí i Pol hi ha persones concretes, sentiments tangibles, paisatges abastables, penes i alegries compartibles. I per això llegir un dels seus poemes és com caminar per un sender qualsevol de la geografia i de l'ànima catalanes.

¿No és aquest el sentit profund d'una candidatura al màxim guardó de la literatura mundial? ¿No és aquest l'homenatge que Catalunya es faria a si mateixa a través de Miquel Martí i Pol?

Jordi Solé Tura
Exministre de Cultura
i diputat pel PSC

*Que vibri l'arc que tensa cada moviment
i cada gest i cada sentiment;
que el mar, llunyà, pregoni l'alt triomf
de la teva bellesa i del meu goig.*

Banda i Banda